«Δίψασε τον Χριστό για να σε μεθύσει με την αγάπη Του». (Άγιος Ισαάκ Σύρος)

ΔΙΨΩ



ΕΤΟΣ 23ο

Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων «ΔΙΨΩ» τηλ. 2610 346 687
Ηλεκτρ. Δ/νση: www.ekp-dipso.gr E-mail: roumeliotisantonios@gmail.com, info@goneisenorias.gr

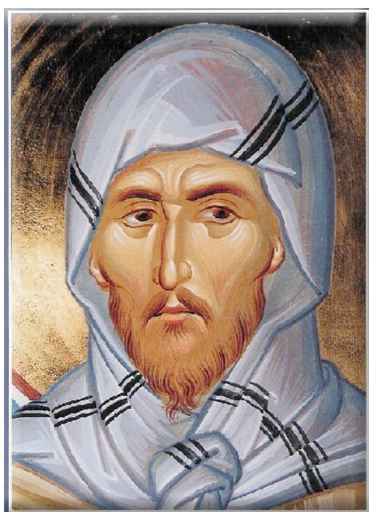
Μηνιαία περιοδική έκδοση - Όθ. Αμαλίας 97 - Αρ. φύλλου 296 Αύγουστος 2022 Τ.Κ. 262 22 Πάτρα - Τιμή 1 c

Τιμήθηκαν και φέτος οι επιτυχόντες μαθητές των Πανελληνίων Εξετάσεων από όλα τα σχολεία της Παραλίας

Ο εφημέριος του Αγίου Ιωάννου Παραλίας Πατρών πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Ρουμελιώτης τίμησε και φέτος τους επιτυχόντες μαθητές των Πανελληνίων Εξετάσεων από όλα τα σχολεία της Παραλίας, το ΕΠΑΛ, το Γενικό και το Εκκλησιαστικό Λύκειο Πατρών την Κυριακή 28 Αυγούστου 2022. 5







Είναι αληθινά μακάριος και τρισμακάριος εκείνος που τηρεί εγκράτεια, διότι πραγματικά η εγκράτεια είναι μεγάλη αρετή. Αλλά ας ως ποιο σημείο και σε πόση έκταση και σε ποια θέματα αναφέρεται ή θεωρείται ή εξετάζεται η εγκράτεια.Είναι λοιπόν εγκράτεια στη γλώσσα το να μην παρασύρεται κανείς σε λόγια πολλά και ανώφελα, το να συγκρατεί κανείς τη γλώσσα του και να μην κακολογεί, το να μην μιλάει υβριστικά, το να μην καταριέται, το να μην λέει χωρίς σκοπό αυτά που δεν πρέπει, το να συγκρατεί τη γλώσσα του και να μη συκοφαντεί τον ένα στον άλλο, να μην κατηγορεί τον αδελφό, το να μην ξεσκεπάζει τα μυστικά των άλλων, το να μην ασχολείται με ξένες υποθέσεις.

Επιμέλεια
Αντωνίου Ρουμελιώτη
Πρωτοπρεσβυτέρου
roumeliotisantonios@gmail.com

Είναι εγκράτεια και στην ακοή το να την ορίζει κανείς και να μην παρασύρεται από ανώφελα ακούσματα. Είναι εγκράτεια και στους οφθαλμούς το να ορίζει κανείς την όραση του και να μην κοιτάζει ή να περιεργάζεται όλα τα ευχάριστα, και αυτά που δεν πρέπει. Είναι εγκράτεια στο θυμό το να νικά κανείς την οργή του και να μην ανάβει γρήγορα. Είναι εγκράτεια στη φιλοδοξία το να ορίζει κανείς το νου του και να μη θέλει να δοξάζεται, το να μην επιδιώκει τη δόξα, να μην υψώνει τον εαυτό του, να μην επιδιώκει την τιμή, ώστε να φουσκώνει από υπερηφάνεια, να μην υπερηφανεύεται από τους επαίνους.

Είναι εγκράτεια των λογισμών, και αυτούς χρειάζεται να τους κατακρίνει κανείς με το φόβο του Θεού, το να μη συγκατατίθεται κανείς ή να τέρπεται από λογισμό που θέλγει ή ερεθίζει τον

ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ

άνθρωπο. Είναι εγκράτεια στις τροφές το να ορίζει κανείς τον εαυτό του και να μην επιδιώκει τροφές υπερβολικές ή φαγητά πανάκριβα, το να μην τρώγει κανείς πριν από τον κατάλληλο καιρό ή πριν από την ώρα, το να μην κυριεύεται από το πνεύμα της γαστριμαργίας, το να μην είναι αχόρταγος στα ωραία φαγητά, το να μην επιθυμεί το ένα φαγητό ύστερα από το άλλο.

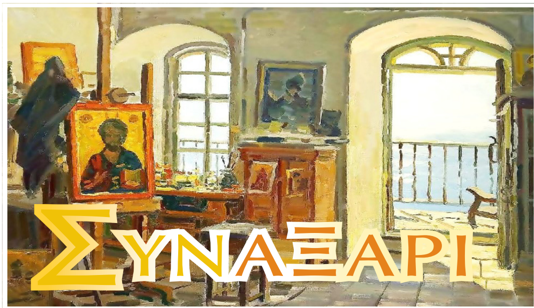
Είναι εγκράτεια στο ποτό το να ορίζει κανείς τον εαυτό του και να μην κάθεται μαζί με άλλους σε οινοποσίες ή σε απολαύσεις οίνων, το να μην πίνει οίνο άφοβα, το να μην επιδιώκει τις ποικιλίες των ποτών και τις απολαύσεις των παρασκευασμένων κραμάτων, το να μην πίνει χωρίς μέτρο, όχι μόνο το κρασί, αλλά αν είναι δυνατό, ακόμη και το νερό.

Είναι εγκράτεια στην πονηρή επιθυμία και ηδονή, το να ορίζει κανείς τις αισθήσεις του και να μην συμπαρασύρεται από τις επιθυμίες που παρουσιάζονται, το να μην συγκατατίθεται στους λογισμούς που υποκινούν το πάθος της φιληδονίας, το να μην ευχαριστιέται κανείς με την ιδέα ότι κάνει τη βδελυγμία, το να μην κάνει το θέλημα της σαρκός, αλλά αντίθετα να χαλι- 7

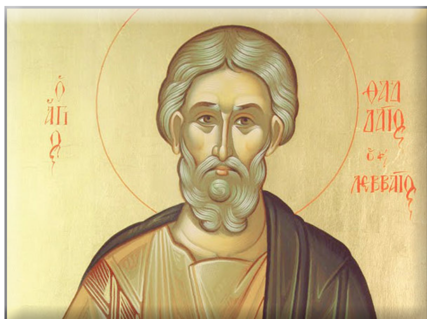
ΑΝΟΔΟΣ ΤΗΣ «ΓΑΛΗΝΗΣ» στην Γ΄ Εθνική Κατηγορία



Πρώτη φορά στην ιστορία του Αθλητικού Ομίλου Αχαΐας «Η ΓΑΛΗΝΗ» αντρική ομάδα ανεβαίνει σε Γ΄ Εθνική Κατηγορία. Αυτό πέτυχε φέτος με σκληρή και εντατική δουλειά και με την ευλογία του Αγίου Ευσταθίου του προστάτη του Ομίλου η αντρική ομάδα της Καλαθοσφαίρισης με προπονητή τον κ. Κωνσταντίνο Γιαννόπουλο. Ήδη από το μήνα Αύγουστο ξεκίνησε η προετοιμασία της για να ανοίξει τα πανιά της στα βαθιά νερά. Ευχόμαστε να ανέβει ακόμη υψηλότερα κάνοντας υπερήφανους όλους τους φίλους της ΓΑΛΗΝΗΣ!



21/8 Άγιος Θαδδαίος ο Απόστολος



Εβραίος από την Έδεσσα ο Απόστολος Θαδδαίος και πολύ μορφωμένος στις θείες Γραφές, είχε ανεβεί στην Ιερουσαλήμ για προσκύνημα την εποχή του Ιωάννου του Βαπτιστού. Όταν άκουσε το κήρυγμα του και είδε την αγγελική του ζωή, τόσο πολύ εντυπωσιάστηκε, ώστε επεδίωξε και βαπτίστηκε απ' αυτόν. Μετά όμως, όταν άκουσε τη διδασκαλία και είδε τα θαύματα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, τον ακολούθησε μέχρι το σωτήριο Πάθος. Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, επέστρεψε στην πατρίδα του Έδεσσα. Εκεί καθάρισε από τη λέπρα τον τοπάρχη Αύγαρο και κατόπιν τον βάπτισε χριστιανό. Αφού δίδαξε και φώτισε με το λόγο της αληθείας πολλούς και ίδρυσε πολλές εκκλησίες στις πόλεις της Συρίας, έφθασε στη Βηρυτό. Ο Θαδδαίος και εκεί με τη χάρη του Θεού δίδαξε το Ευαγγέλιο και βάπτισε πολλούς. Τελικά, εκεί παρέδωσε ειρηνικά το πνεύμα του, αφού στη ζωή του εφάρμοσε πλήρως την εντολή που έδωσε ο Κύριος στους μαθητές Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντας αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθαίου κη' 19). Πηγαίνετε, δηλαδή, και κάνετε μαθητές σας όλα τα έθνη, βαπτίζοντας αυτούς στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Ο Μ. Γαλανός, για τον Απόστολο αυτό αναφέρει: «Μερικοί υποθέτουν, ότι πρόκειται για έναν από τους 70 αποστόλους, που καταγόταν από την Έδεσσα, ήταν όμως Ιουδαίος. Άλλα βέβαιο μπορεί να θεωρηθεί, ότι ο απόστολος Θαδδαίος είναι ο υπό το όνομα αυτό φερόμενος μεταξύ των 12. Ονομαζόταν δε αλλιώς και Λεββαίος και ήταν αδελφός του Ιακώβου του μικρού. Σ' αυτόν ανήκει και η επιστολή Ιούδα στο Ευαγγέλιο. Διότι καθ' αυτό Ιούδας ονομαζόταν, τα δε άλλα δύο ονόματα ήταν πρόσθετα, όπως συμβαίνει πάντοτε στους Ιουδαίους μέχρι και σήμερα. Ο Θαδδαίος κήρυξε το Ευαγγέλιο στη Μεσοποταμία, όπου και έλαβε μαρτυρικό θάνατο».

28/8 Όσιος Μωυσής ο Αιθίοπας

Ο όσιος Μωυσής ήταν αγορασμένος δούλος κάποιου πλούσιου κτηματία. Είχε χαρακτήρα σκληρό και δύστροπο και καθημερινά δημιουργούσε πολλά προβλήματα, ώσπου το αφεντικό του αγανάκτησε και τον πέταξε στον δρόμο. Ο Μωυσής βρήκε καταφύγιο σε μια ληστοσυμμορία και με την τεράστια σωματική του δύναμη δεν άργησε να επιβληθεί και να γίνει ο αρχηγός της.



Κάποτε, κυνηγημένος από τα όργανα της εξουσίας, για τα πολλά του εγκλήματα, πήγε να κρυφτεί βαθειά στην έρημο όπου ζούσαν οι πιο ονομαστοί ασκητές. Η συναναστροφή του με τους αγίους τον έκανε σιγά - σιγά να ημερεύσει. Τον επισκίασε η Χάρη του Θεού, γιατί η μετάνοια είναι ώρα Χάριτος, μαλάκωσε η καρδιά του, μετανόησε πραγματικά και ζήτησε την λύτρωση. Η αλλαγή του ήταν ριζική και σε σύντομο χρονικό διάστημα έφτασε στα μέτρα των μεγάλων Πατέρων της ερήμου. Μετά το βάπτισμα αξιώθηκε να λάβει και την Χάρη της Ιεροσύνης.

Σε ηλικία 75 ετών έφυγε από την πρόσκαιρη αυτή ζωή με τρόπο βίαιο και μαρτυρικό. Ειδωλολάτρες ληστές εισέβαλαν στο σπήλαιο που ασκήτευε και τον σκότωσαν με μαχαίρια. Και στο σημείο αυτό επαληθεύθηκε, για άλλη μια φορά, ο λόγος του Χριστού προς τον Απόστολο Πέτρο: «πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται» (Ματθ. κστ, 52).

Οι δύο μεγάλες αρετές που τον κοσμούσαν ήταν η αληθινή μετάνοια και η βαθειά ταπείνωση. Μέχρι την τελευταία του αναπνοή «έκλαιε πικρώς» 5

Κι Απέναντι Ξένοι
Ξεριζωμός 1922
της Σταυρούλας Ζώρζου



ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Το εξαιρετικό μυθιστόρημα της πολυβραβευμένης συγγραφέως Σταυρούλας Ζώρζου που απέσπασε το 1ο Βραβείο Ορθοδόξου Χριστιανικού Βιβλίου για το 2021. Μια ιστορία βασισμένη σε αληθινές διηγήσεις αυτών που πέρασαν από τη φωτιά της προκυμαίας της Σμύρνης κι έφεραν μαζί τους τα λείψανα της Οσίας Ξένης.

Αύγουστος του 1922… Εκεί, στην άλλη μεριά του Αιγαίου, κάπου απέναντι από τα Δωδεκάνησα… λίγο πιο μέσα από τη θάλασσα… σε εκείνον τον αρχαίο τόπο, στη Μύλασα! Και τι έχουμε να μοιράσουμε εμείς, τζάνεμ; Δεν ζούσαμε καλά μέχρι τώρα; - Εμείς οι δυο δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτα, Γιώργη. Αλλά η Τουρκία πρέπει να μείνει για τους Τούρκους! Εσείς να μείνετε στην άλλη μεριά της θάλασσας. Δεν μπορεί να είστε εσείς τα αφεντικά στον τόπο μας.

- Και δεν είναι και δικός μας ετούτος ο τόπος, Γεζίν; Πού γεννηθήκαμε εμείς και οι παππούδες μας; Η Τουρκία στους Τούρκους. Η Ελλάδα στους Έλληνες. Κι εμείς πού; Στην Τουρκία, είμαστε «γκιαούρηδες Έλληνες». Στην Ελλάδα, είμαστε «Τούρκοι»! Κι εκεί ξένοι. Κι απέναντι ξένοι. Αχ! Ξενούλα μου…

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΝΑΜΑ»



Ο Αύγουστος με τα μελτέμια του, τα θαλασσινά μπάνια και τις διακοπές στο χωριό αρωματίζεται γλυκά και απαλά από την μορφή της Παναγιάς. Σε όλη την χώρα ο λαός μας προσκυνά, προσεύχεται, ευπρεπίζει, στολίζει, ψάλλει το ιερό πρόσωπό της και τους ιερούς οίκους της. Εμείς θα σας ταξιδέψουμε στο απέραντο γαλάζιο του Αιγαίου, σε ένα προσκύνημα της Παναγίας, «που επί γενεές γενεών του Αιγαιοπελαγίτικου και του Μικρασιάτικου Ελληνισμού στάθηκε η παραμυθία και η ελπίδα», όπως γράφει ο Ηλίας Βενέζης.

Αυτός ο ναός υψώνεται μεγαλόπρεπα στην κωμόπολη της Αγιάσου, στην όμορφη Λέσβο. Εκεί φιλοξενείται η εικόνα της Παναγιάς, η γνωστή «Αγία Σιών», που έφερε από τους Αγίους Τόπους την εποχή της εικονομαχίας ένας ευλαβής ιερέας μαζί με άλλα κειμήλια. Η Παναγιά της Αγιάσου είναι ξακουστή όχι μόνο στο ελληνικό αρχιπέλαγος αλλά σ' ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο ακόμη κι έξω από τα σύνορα, όπου υπάρχουν Έλληνες. Η γλυκιά μορφή της Παναγίας δίνει παρηγοριά και θάρρος σ' όλους τους προσκυνητές. Ιδιαιτέρως, έγινε η Μάνα για όλους τους Μικρασιάτες πρόσφυγες του 1922, που κατέφθαναν πονεμένοι, ξεσπιτωμένοι, λαβωμένοι από τον θάνατο, από την γη της Ιωνίας. Σ' αυτή την μορφή, την «βασίλισσά του», όπως την αποκαλούσε, βρήκε ανοιχτή αγκαλιά τότε κι ένας νέος, που αργότερα έμελλε να την διακονήσει στο περιβόλι της, στον Άθωνα… Ελάτε, να ακούσουμε την ιστορία του και αν είναι θέλημά της και θέλημά μας, να γίνει και για μας η «βασίλισσά μας»!



Επιμέλεια της Μάρθας Στίγκα Δασκάλας

Στις Φωκαιές της Μικράς Ασίας πρωτοείδε τον ήλιο ο γέρων Γελάσιος. Γεννήθηκε το 1902 και μέχρι τον φρικτό διωγμό του 1922 γαλουχήθηκε με τα νάματα και τις παραδόσεις της μικρασιατικής ευσέβειας.

Μικρός πήγαινε στα εξωκκλήσια των νησιών που ήταν μπροστά στο λιμάνι και όταν γύριζε ρωτούσε τη μητέρα του:

- Μάνα, ποια είναι η γυναίκα που κρατάει το παιδί στην αγκαλιά της μέσα στην εκκλησία;

- Η κυρά Παναγιά, απαντούσε εκείνη γλυκά, με τον αφέντη τον Χριστό.

Από μικρός ο Γιώργης έβλεπε χειροπιαστή στη ζωή του την προστασία της Παναγίας και την καθοδήγησή της. Σε ηλικία 15 χρόνων κατατάσσεται εθελοντής στον συμμαχικό στρατό φλεγόμενος από ζήλο για τη Μεγάλη Ελλάδα. Τότε σε ένα

ναυάγιο στη Μεσόγειο σώθηκε θαυματουργικά από την Παναγία και τον Άγιο Νικόλαο, αφού πάλεψε τρία μερόνυχτα στο ανοιχτό πέλαγος.

Στη Μυτιλήνη, όπου εγκαταστάθηκε μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, είχε παρηγοριά του την Παναγία της Αγιάσου. Τα τάματα, που της είχε κάνει σαν ψαράς και ναυτικός, τα ξεπλήρωσε αργότερα σαν μοναχός εκδηλώνοντας έτσι την ευχαριστία και ευγνωμοσύνη του για τη βοήθειά της.

Η βασίλισσα και το προσφυγόπουλο

«Το 1928, διηγείται ο ίδιος, ταξίδευα με το καΐκι μας έξω από την Τήνο. Ο καιρός ήταν καλός και το καΐκι έτρεχε με 8 μίλια.

- Βρε Αντώνη, είπα στον αδελφό μου, επιθυμώ να προσκυνήσουμε την Παναγία.

Εκείνος όμως αρνήθηκε:

- Τέτοιον καιρό δεν θα τον ξαναβρούμε. Εμείς το πρωί θα είμαστε στον Πειραιά.

Τι να έλεγα; Ο Αντώνης ήταν μεγαλύτερος. Έκανα λοιπόν βόλτες στο κατάστρωμα, μέχρι που πλησιάσαμε 300-400 μέτρα στο λιμάνι. Τότε ξαφνικά κόπηκε ο αέρας. Η θάλασσα έγινε λάδι γύρω από το καΐκι. Κρέμασαν τα πανιά. Τι παράξενο όμως! Η μπουνάτσα έγινε μόνο για μας. Πιο πέρα ο αέρας βούιζε. Ήταν, φαίνεται, επέμβαση της Παναγίας για να ικανοποιήσει την επιθυμία μου.

- Άντε να γίνει το χούι σου, είπε ο Αντώνης. Ήταν Πάσχα. Βγήκαμε και προσκυνήσαμε. Εκεί άκουσα για πρώτη φορά το «Ο Άγγελος εβόα».

Αργότερα η Παναγία κάλεσε με θαυμαστό τρόπο τον π. Γελάσιο από το καΐκι του στο περιβόλι της.



«Μία νύχτα στον ύπνο μου, διηγείται ο γέροντας, μου φάνηκε πως ήταν πολύς λαός συγκεντρωμένος για να υποδεχθεί την βασίλισσα. Από μακριά φάνηκαν «τα αλόγατα» που τρέχανε σέρνοντας πίσω χρυσή άμαξα. Πάνω της καθόταν η βασίλισσα με πλήθος δορυφόρων και αξιωματικών. Ξαφνικά κάποιος με άρπαξε και με ανέβασε στην άμαξα στο πίσω μέρος. Σε λίγο φτάσαμε σε ένα κάστρο με πύργους και λαμπρό παλάτι. Εκεί η βασίλισσα κατέβηκε. Δεν πρόλαβα όμως να την δω καθαρά. Πρόσεξα μόνο το ένα μέρος του προσώπου της, καθώς ανέβαινε τις σκάλες του παλατιού. Ξύπνησα! Βγήκα έξω και πήγα στο καφενείο, όπου ήταν και άλλοι ναυτικοί. Βρισκόμουν στο Πασαλιμάνι με το καΐκι μου φορτωμένο. Ο νους μου όμως είχε γεμίσει από την ομορφιά της βασίλισσας. Αργότερα συνάντησα κάποιον Αγιαννανίτη μοναχό. Του διηγήθηκα το όνειρό μου και εκείνος μου εξήγησε πως με καλεί η Παναγιά στο Άγιον Όρος να γίνω πιστός της ακόλουθος.

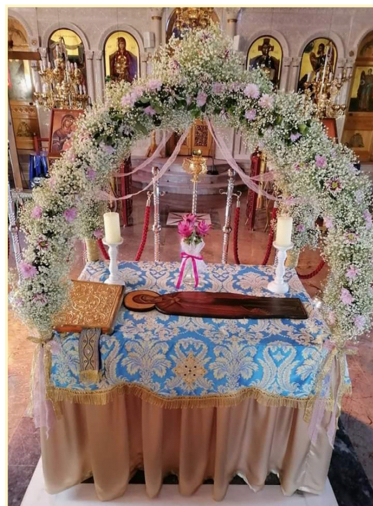
Η καρδιά μου για λίγο διχάστηκε. Νίκησε όμως η αγάπη της βασίλισσας. Την ίδια μέρα εγκατέλειψα και εγώ σαν τους Αποστόλους, πλοίο φορτωμένο, αδελφό, γονείς και ξεκίνησα για τον Άθωνα. Το τέρμα του ταξιδιού μου ήταν η

Η Κοίμηση της Θεοτόκου











Η μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης, η Κοίμηση της Θεοτόκου στις 15 Αυγούστου πανηγυρίστηκε από άκρη σε άκρη στη χώρα μας με όλα τα ήθη και τα έθιμα που της αρμόζουν. Δεν έχουν άδικο οι κολλυβάδες της πίστεως που ονόμασαν τον Δεκαπενταύγουστο, Πάσχα του καλοκαιριού! Η αυστηρή νηστεία των πιστών χριστιανών, η προσευχή, η εξομολόγηση, η συμμετοχή στη Θεία Λειτουργία, τα παρακάλια καθημερινά με την τέλεση της Μικρής και της Μεγάλης Παράκλησης προς την Υπεραγία Θεοτόκο, την Μάνα με την ανοιχτή αγκαλιά, την πνευματική τους προετοιμασία γενικά με ελεημοσύνη και προσφορά, δικαιολογούν αυτόν τον χαρακτηρισμό. Αν προσθέσει κανείς σε αυτή την αναμονή προς το ξόδιο της Υπεραγίας Θεοτόκου και την καθαριότητα, τον ευπρεπισμό των ναών και των σπιτιών τότε θα λέγαμε πως πράγματι ετοιμάζεται η ψυχή του πιστού για την Κοίμησή της.

Η ενορία του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Παραλίας Πατρών προσπάθησε και φέτος να τηρήσει αυτή την πνευματική προετοιμασία για την μεγάλη γιορτή. Συνάμα οι ιερείς του ναού φρόντισαν να τελέσουν υπέρ υγείας και θείας βοήθειας και το Μυστήριο του Ιερού Ευχελαίου λίγες μέρες πριν τη μεγάλη εορτή. Επίσης το Σάββατο 13 Αυγούστου έψαλαν τα Εγκώμια στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου μαζί με τους ψάλτες και οι κατηχήτριες του ιερού ναού αποδίδοντας την Α΄ & Γ΄ Στάση των Εγκωμίων. Στην ακολουθία αυτή οι ιερείς προέτειναν προς προσκύνηση το Σώμα της Κυρίας Θεοτόκου σε κάθε έναν πιστό χωριστά και στο τέλος το εναπόθεσαν στον Επιτάφιο, που ανέμενε το «θείον θησαύρισμα» στο κέντρο του ναού. **Πραγματικά μοναδικές στιγμές κατανύξεως στο καλοκαιρινό μας Πάσχα!**

Οι πιστοί προσήλθαν στο ναό να προσκυνήσουν και να παρακαλέσουν την Παναγία και κατά την παραμονή της εορτής αλλά και ανήμερα στις 15 Αυγούστου μέχρι και την Απόδοση της στις 23 Αυγούστου, στα «εννιάμερα της Παναγίας», όπως λέει ο λαός. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας επί της Αποδόσεως της Κοιμή-

8

για τις αμαρτίες του και θεωρούσε τον εαυτό του κατώτερο όχι μόνον από τους ανθρώπους, αλλά και από αυτήν την άλογη κτίση. «Η συναίσθησις της αμαρτίας ημών είναι μέγα δώρον του Ουρανού, μεγαλύτερον και της οράσεως των αγγέλων... **Η μετάνοια είναι ανεκτίμητον δώρον προς την ανθρωπότητα...** Δια της μετανοίας συντελείται η θέωσις ημών. Τούτο είναι γεγονός ασυλλήπτου μεγαλείου» (Αρχιμ. Σωφρονίου, Οψόμεθα τον Θεόν καθώς εστι, σελ. 40 και 46). Ο Μωυσής αξιοποίησε κατά τον καλύτερο τρόπο το ανεκτίμητο αυτό δώρο και έφθασε στην θέωση, στην όραση του Θεού.

Αρκετά περιστατικά από τον βίο και την πολιτεία του φανερώνουν την ριζική αλλαγή του τρόπου της ζωής του. Άλλωστε αυτό σημαίνει μετάνοια. Αλλαγή τρόπου σκέψης και τρόπου ζωής. Αξίζει να αναφέρουμε ένα από αυτά: «Κάποτε, τέσσερεις ληστές, παλιοί σύντροφοί του, μπήκαν στην καλύβα του για να την ληστέψουν, χωρίς να φαντάζονται ποιόν μπορούσαν να βρουν μέσα. Όταν τον είδαν σάστισαν. Εκείνος, με μεγάλη ευκολία, τους έπιασε, τους έδεσε και τους οδήγησε στην συνάθροιση των Γερόντων και τους ερώτησε να του πουν τί πρέπει να κάνει με τους ληστές, λέγοντας συγχρόνως: «Σε μένα δεν αρμόζει πια να τιμωρήσω άνθρωπον»» (Γεροντικόν, Εκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 111). Όταν τα άκουσαν αυτά οι ληστές εξομολογήθηκαν, μετανόησαν και έγιναν Μοναχοί.

Άλλο χαρακτηριστικό περιστατικό που φανερώνει την ταπείνωση του Οσίου είναι και το ακόλουθο: «Την ημέρα που τον χειροτονούσε Πρεσβύτερο ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και μάλιστα την ώρα που του φορούσε τα ιερά άμφια του είπε φιλικά ότι έγινε λευκός σαν περιστέρι. Ο Μωυσής ερώτησε ταπεινά τον Πατριάρχη αν κρίνει από το εξωτερικό ή το εσωτερικό, επειδή και τα άμφια ήσαν λευκά. Ο Πατριάρχης θέλοντας να τον δοκιμάσει αν έχει πραγματική ταπείνωση, είπε κρυφά στους κληρικούς να τον διώξουν από το σκευοφυλάκιο. Έτσι, όταν παρουσιάστηκε εκεί μετά την θεία Λειτουργία, τον έδιωξαν βρίζοντας τον. Ο Μωυσής έφυγε αμέσως χωρίς καμιά αντιλογία. Ένας από αυτούς, που τον ακολούθησε κρυφά για να δει αν του κακοφάνηκε, τον άκουσε να μονολογεί μεμφόμενος τον εαυτό του: **«Καλά σού κάνανε, σποδόδερμε μελανέ». Αφού δεν είσαι άνθρωπος, τί γυρεύεις με τους ανθρώπους;»** (Γεροντικόν, σελ. 252 -253).

Η Ορθόδοξη Εκκλησία με τον τρόπο ζωής που προσφέρει μεταμορφώνει και μετασκευάζει τα τσακάλια και τους λύκους σε πρόβατα και αρνιά άκακα. Μεταβάλλει τους υπερήφανους σε ταπεινούς, τους πόρνους και μοιχούς σε σώφρονες, τους φονιάδες, τους τρομοκράτες και τους ληστές σε Οσίους.

Σημείωση: Σύμφωνα με τον Συναξαριστή του Άγιου Νικόδημου, ο Όσιος Μωυσής απεβίωσε ειρηνικά.





Παρευρέθηκαν πολλοί νέοι και νέες με τις οικογένειές τους στον πανέμορφο χώρο του ναού όπου απόλαυσαν το πρωινό κέρασμα τους. Παρών ήταν και **ο διευθυντής του ΓΕΛ κ. Θανάσης Λιόνας,** ο οποίος συνεχάρη τους αποφοίτους όλους για την προσπάθειά τους, ενεθάρρυνε δε περισσότερο όσους δεν τα κατάφεραν να ξαναπροσπαθήσουν, γιατί η ζωή έχει αγώνα διαρκή. Με τη σειρά του ο π. Αντώνιος έδωσε συγχαρητήρια και την ευλογία του στους επιτυχόντες και στους γονείς τους που τους στηρίζουν. Συμβούλεψε τους νέους και τις νέες να έχουν θάρρος στις σπουδές τους και στη ζωή τους και όχι θράσος και να προσπαθούν συνεχώς για την επίτευξη των στόχων τους. Ευχαρίστησε τον κ. Λιόνα αφενός μεν για την παρουσία σε αυτή τη σημαντική στιγμή της ζωής των νέων αφετέρου στο πρόσωπο του απέδωσε τιμή σε όλους τους εκπαιδευτικούς που αγωνίζονται για μία καλύτερη εκπαίδευση και παιδεία της νεολαίας. Στο τέλος απένειμε προσωπικό αναμνηστικό έπαινο σε κλίμα χαράς και συγκίνησης σε κάθε έναν επιτυχόντα. Η εκδήλωση έκλεισε με μία αναμνηστική φωτογραφία στα προπύλαια του ναού του φιλόξενου αγίου Ιωάννου. Θερμά συγχαρητήρια σε όλες τις νέες και τους νέους που συνεχίζουν τις σπουδές τους στην Ανώτερη Εκπαίδευση!













ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΕΙΡΑ: **«ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ»**

ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ



ΜΑΘΗΜΑ 9ο Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (Λουκ. ΙΗ΄. 9-14)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχετε ακούσει παιδιά τη λέξη Τριώδιον;… Μάλιστα. Ποιο από σας που είπατε ότι την έχετε ακούσει μπορεί να μας πει τι είναι το Τριώδιον; Έ. αφού δεν ξέρει κανένα σας ακούσατε. Τριώδιον παιδιά είναι, ένα από τα μεγάλα καί σπουδαία βιβλία της Εκκλησίας μας. Αρχίζει από την Κυριακή του Τελώνου καί Φαρισαίου μέχρι του Αγίου καί Μεγάλου Σαββάτου. Δηλαδή η Εκκλησία μας το χρησιμοποιεί καί όλη τη μεγάλη Τεσσαρακοστή. Περιέχει πολύ κατανυκτικούς καί συγκινητικούς ύμνους και προετοιμάζει τους ανθρώπους να μετανοήσουν δια τις αμαρτίες τους, να καθαριστούν με το μυστήριον της Θ. Εξομολογήσεως για να εορτάσουν καθαροί και αμόλυντοι την μεγάλη εορτή του Αγίου Πάσχα. Καί επειδή βάσις και θεμέλιο κάθε μετανοίας είναι η ταπείνωσις και η συντριβή δια τις αμαρτίες μας γι' αυτό και όταν αρχίζει το Τριώδιον ακούμε στην Εκκλησία την ωραία παραβολή του Τελώνου καί του Φαρισαίου, όπως είπαμε στην αρχή. Ελάτε να την προσέξωμε γιατί πολύ θα μας ωφελήσει.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Άνθρωποι δυο, λέγει ο Κύριος παιδιά, ανέβηκαν εις τον Ναόν δια να προσευχηθούν. Ο ένας ήταν Φαρισαίος και ο άλλος Τελώνης. Ο πρώτος δηλαδή ο Φαρισαίος εκπροσωπούσε την τάξιν των θεοφοβούμενων και ευλαβών ανθρώπων του Ιουδαϊκού λαού, ο δεύτερος, δηλαδή ο Τελώνης ανήκε εις την τάξιν των αμαρτωλών και αδίκων. Οι δύο λοιπόν αυτοί άνθρωποι, ευρέθησαν εις τα προπύλαια του μεγαλοπρεπούς Ναού των Ιεροσολύμων.

Λίγο πιο εμπρός πήγαινε ο Φαρισαίος κα ακολουθούσε ο Τελώνης. Ο Φαρισαίος που εκκλησιάζετο τακτικά όταν έφτασε μπρός στη σκάλα του Ναού άρχισε να σιάζη, τον εαυτόν του. Εν τω μεταξύ έφθασε καί ο Τελώνης ο οποίος μόλις αντίκρυσε καί την- κλίμακα του Ναού τον έπιασε φόβος και τρόμος γιατί εσκέφθη ότι - σαν αμαρτωλός άνθρωπος,- που ήτο δεν έπρεπε ούτε στη σκάλα του Ναού να πλησιάσει. Μόλις εσκέφθη αυτά γονάτισε, έσκυψε το κεφάλι του μέχρι το έδαφος και άρχισε να κλαίει απαρηγόρητα, σκεπτόμενος την αμαρτωλότητά του. Κλαίοντας αναστέναζε βαθειά. Και ο Φαρισαίος περίεργος να δει ποιος κλαίει και αναστενάζει τόσο πολύ, όταν εγύρισε και είδε τον Τελώνη απεμακρύνθη αμέσως από κοντά του - ίσως για να μη μολυνθεί- ανέβηκε βιαστικά την κλίμακα μπήκε μέσα εις τον Ναόν και μπρός εις όλον τον κόσμον άρχισε να προσεύχεται. Η προσευχή του κάθε άλλο παρά προσευχή ήταν. Άρχισε να αυτοθαυμάζεται, να εγκωμιάζει τον εαυτόν του και να λέγει. Σ' ευχαριστώ Θεέ μου που δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους που είναι άρπαγες, άδικοι, μοιχοί καθώς και αυτός εδώ ο Τελώνης. Νηστεύω δυο φορές την εβδομάδα, κάνω πολλές ελεημοσύνες κ.λ.π. αλλά ο Τελώνης που αισθανόταν την αμαρτωλότητά του δεν είχε τολμήσει ούτε έξω από τον Ναόν να σταθή, αλλά εις τα προπύλαια του Ναού γονατιστός δεν τολμούσε ούτε τους οφθαλμούς του να σηκώση εις τον ουρανόν αλλά κτυπώντας τον εαυτόν του με δυνατή φωνή έλεγε. Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ. Και κοιτάζοντας μόνο τον εαυτόν του καί τις ιδικές του ατέλειες επίστευεν ότι όλοι οι άλλοι όσοι ανέβαιναν εις το Ιερόν να προσευχηθούν ήσαν πιο καλοί και πιο άγιοι απ' αυτόν.

Και τελειώνοντας την ωραία και τόσο διδακτική αυτή παραβολή ο Κύριος τους είπε: ότι του μεν Τελώνου την προσευχή εδέχθη ο Κύριος και γύρισε στο σπίτι του συγχωρημένος ενώ του Φαρισαίου η προσευχή δεν έγινε δεκτή, διότι τους είπε ο Κύριος κάθε άνθρωπος πού υπερηφανεύεται θα ταπεινωθή και όποιος είναι ταπεινός και παραδέχεται τα σφάλματά του και χύνει δάκρυα και μετανοεί ο Κύριος θα τον συγχωρήσει καί θα τον υψώσει.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Για να μου πείτε τι σας έκανε εντύπωση, τί σας άρεσε κ.λ.π. απ' όσα ακούσατε;.... Εμένα δεν μου άρεσε η συμπεριφορά του Φαρισαίου που επαινευόταν μόνος του, υπερηφανευόταν και κατηγορούσε τους άλλους ανθρώπους. Πολύ καλά. Άλλο παιδί, τί θέλει να μας πει;.... Εγώ θαυμάζω τον Τελώνη, που έβλεπε την ώρα εκείνη τον Κύριο μέσα στο Ναό καί δεν τολμούσε να πλησιάσει γιατί σαν άνθρωπος ήταν αμαρτωλός. Μάλιστα.. Εμένα μου άρεσε που ο Τελώνης εκοίταζε τον εαυτόν του, αισθανόταν τις αμαρτίες του καί τους άλλους τους έβλεπε πιο καλούς από τον εαυτόν του. Πολύ καλά... Έμενα μου άρεσε πού ο Χριστός συγχώρησε τον ταπεινό Τελώνη ενώ τον υπερήφανο Φαρισαίο δεν τον συγχώρησε.

Τί λοιπόν θα διδαχθούμε από την ωραία αυτή παραβολή παιδιά;

ΔΙΔΑΓΜΑ

Πρέπει να είμαστε ταπεινοί.

ΡΗΤΟ

Πας ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ο δέ ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται. (Λουκ.ιη, 14)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Εμείς παιδιά μπαίνομε με πολύ σεβασμό στην Εκκλησία η θορυβούμε;... Μάλιστα θα προσπαθήσωμε να εισερχώμεθα με περισσότερο φόβο καί τρόμο, γιατί είναι φοβερός ο τόπος που πατάμε. Μένει ο ίδιος ο Κύριος. Εγώ πολλές φορές δεν πρόσεχα και υπερηφανευόμουνα αλλά θα προσπαθήσω να μη το ξανακάνω ποτέ. Μάλιστα. Εμένα μου κάνει εντύπωση που ο Τελώνης εμπρός εις όλον τον κόσμο, έκλαψε για τις αμαρτίες του και παρακαλούσε τον Θεό να τον συγχώρησει και μεις ντρεπόμαστε και δεν τα λέμε ούτε στον Παπούλη πολλές φορές πού πάμε να εξομολογηθούμε. Κι εγώ θα προσπαθήσω σαν τον Τελώνη να μην κοιτάζω τί κάνουν τ' άλλα παιδιά καί μάλιστα να τα κουτσομπολεύω ποτέ αλλά θα προσπαθώ να διορθώνω τα δικά μου σφάλματα. Πολύ καλά. Εγώ θα προσπαθήσω να μάθω αυτά τα ωραία λόγια που είπε ο Χριστός «πας ο υψών εαυτόν.....κλπ» απ' έξω, να τα λέγω κάθε ημέρα και πιστεύω ότι θα με βοηθήση ο Χριστός να γίνω κι εγώ ταπεινό παιδάκι.



ναγωγεί τα πάθη με το φόβο του Θεού. Διότι αληθινά εγκρατής είναι εκείνος, που επιθυμεί εκείνα τα αθάνατα αγαθά, και ατενίζοντας με το νου του προς αυτά αρνείται αυτή την επιθυμία. Τις συναναστροφές τις αποφεύγει σαν να είναι κάποιο σκοτεινό μέρος• δε χαίρεται με τη θέα γυναικείων προσώπων· με τη θέα γυναικείων σωμάτων δεν τέρπεται· δεν παρασύρεται από την ομορφιά τους· δεν ευχαριστείται από τα μεθυστικά αρώματα· δεν παραπλανάται από τα κολακευτικά τους λόγια. Με γυναίκες, και μάλιστα ασεβείς, δεν συναναστρέφεται· σε συντροφιές γυναικών δεν παραμένει πολύ χρονικό διάστημα.

Ο αληθινά ανδρείος και εγκρατής, ο οποίος και φυλάτει άγρυπνα τον εαυτό του για κείνη την άμετρη ανάπαυση (την ανάπαυση στη βασιλεία των ουρανών), σε κάθε λογισμό εγκρατεύεται, σε κάθε επιθυμία ορίζει τον εαυτό του, και κάνει αυτό από επιθυμία για τα πνευματικά, και από φόβο για τη μέλλουσα ζωή.

Για την έλλειψη εγκράτειας

Ο ακρατής όμως άνθρωπος, που του λείπει η εγκράτεια, εύκολα κυριεύεται από κάθε άπρεπη πράξη· ο ακρατής μάλιστα είναι φιλήδονος.

Ο ακρατής ευχαριστιέται με τα πολλά και ανώφελα λόγια· με τις αργολογίες και τις αστειότητες τέρπεται· επίσης τέρπεται με την απόλαυση των φαγητών.

Για την πολυφαγία και την πολυποσία κάνει τον γενναίο, για την ανώφελη ηδονή διεγείρεται.

Στους ακάθαρτους λογισμούς συγκατατίθεται, για την ηδονή μωραίνεται· για την κενοδοξία ανοίγει η επιθυμία του, για την τιμή ανάβει η φαντασία του, σαν πραγματικά να του αποδόθηκε τιμή.

Στις συναντήσεις με γυναίκες λάμπει από χαρά, από τα κάλλη των γυναικών παρασύρεται, από το χρώμα των σωμάτων τρέφεται, με τις περιποιήσεις θέλγεται, στις συναναστροφές γυναικών και γελωτοποιών έχει αδυναμία· από την ανάπλαση των οπτικών παραστάσεων ανάβει η φαντασία του, από την ανάμνησή τους κυριεύεται· αναπλάθει στη σκέψη του πρόσωπα γυναικών, αγγίγματα χεριών, εναγκαλισμούς σωμάτων, περιπτύξεις μελών, λόγους εμπαθείς, γέλια γοητευτικά, νεύματα ματιών, στολισμό φορεμάτων, χρώματα σωμάτων, κολακευτικές φωνές, συστολές των χειλέων, γλυκύτητα του σώματος, σκηνές κινημάτων του σώματος, στιγμές και τόπους συναναστροφών, και όλα όσα οδηγούν σε ηδονή. Αυτά αναπλάθει στη σκέψη του ο φιλήδονος, ο οποίος και δεν είναι εγκρατής, συγκατανεύοντας στους λογισμούς του.

Ένας τέτοιος άνθρωπος, αν δει να διαβάζεται λόγος για την σωφροσύνη, κατσουφιάζει. Αν δει κάποια ωφέλιμη σύναξη πατέρων, την αποφεύγει και την θεωρεί άχρηστη. Αν δει αυστηρότητα πατέρων, αισθάνεται αηδία. Αν ακούσει λόγο για τη νηστεία, ταράζεται.Σε σύναξη αδελφών δεν τέρπεται. Αν δει γυναίκες, λάμπει από χαρά· τρέχει επάνω-κάτω βοηθώντας να γίνουν οι εξυπηρετήσεις. Τότε γίνεται ζωηρός και στην ψαλμωδία, γίνεται ζωηρός στο να χαριτολογήσει, για να προκαλέσει το γέλιο, ώστε να κάνει ευχάριστο τον εαυτό του και να τον παρουσιάσει χαριτολόγο και διασκεδαστικό στις γυναίκες που τυγχάνει να είναι παρούσες. Στην ησυχία είναι σκυθρωπός και ασθενής.

Είναι λοιπόν ελεεινός και ταλαίπωρος, αυτός που δεν έχει εγκράτεια σε κάθε συμπεριφορά και πράξη. Γι' αυτό αδελφοί, εφόσον πληροφορηθήκαμε τους καρπούς της εγκρατείας και τα δράγματα της ακράτειας, ας απομακρυνθούμε απ' αυτήν, και ας προσκολληθούμε στην εγκράτεια, διότι είναι μεγάλη η αμοιβή της εγκράτειας, και δεν έχει τέλος το μεγαλείο της. Είναι λοιπόν πραγματικά μακάριος αυτός που απέκτησε την εγκράτεια. Είναι μακάριος αυτός που σε κάθε αρετή τακτοποίησε τον εαυτό του και φρόντισε να διακριθεί στα έργα της ευσεβείας. Και είναι μακάριος αυτός που δεν έκανε κρυφή πράξη, η οποία δεν αρέσει στον Θεό, αλλά με όλη την ειλικρίνεια εργάσθηκε τις εντολές του Θεού, και όλες οι πράξεις του έγιναν στο φως, και μακάριος αυτός που δε συμμορφώθηκε με οποιοδήποτε λογισμό, ο οποίος

μονή Γρηγορίου. Μπήκα στο καθολικό να προσκυνήσω. Την ώρα εκείνη ψαλλόταν η Θεία Λειτουργία στη Θεομητορική εικόνα του τέμπλου αναγνώρισα την βασίλισσα του ονείρου μου!».

Ο π. Γελάσιος, το προσφυγάκι ο Γιώργης, εκοιμήθη στις 23 Αυγούστου του 1987, κατά τη διάρκεια του Εσπερινού, στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας του Αγίου Όρους. Μέρα που γιορτάζουμε τα εννιάμερα της Παναγίας...

Το προσφυγόπουλο δεν έχασε τον δρόμο στην ζωή του. Άφησε την βασίλισσα του ουρανού να το οδηγήσει! Μακάρι και όλοι εμείς, ο πιστός λαός της, να την ενθρονίσουμε στον θρόνο της καρδιάς μας...

ΠΗΓΕΣ: Εμφανίσεις και θαύματα της Παναγίας, εκδ. Ι.Μ. Παρακλήτου

Ν. Α. Κεφαλληνιάδη, Η λατρεία της Παναγίας στα ελληνικά νησιά, εκδ. Φιλιππότη

συμβουλεύει ανώφελα έργα.

Και τι να κάνω εγώ που επαίνεσα κάθε αρετή, και δεν ασχολήθηκα ούτε με μία από αυτές, αλλά σπατάλησα τα χρόνια μου σε όλες τις κακίες; Και εκπληρώνεται στην περίπτωσή μου αυτό που έχει γραφεί. ***«Φορτώνετε στους ανθρώπους φορτία δυσβάσταχτα, και με ένα από τα δάχτυλά σας δεν τα αγγίζετε». (Λουκ. 11,46)***

Γι αυτό παρακαλώ την αγάπη όλων σας, ευλογημένοι του Χριστού και μέτοχοι του Παραδείσου, φροντίστε όλοι να αρέσετε στον Χριστό, ο οποίος σας στρατολόγησε, μήπως συμβεί να αποβληθεί κανείς από σας, επειδή έδειξε αδιαφορία ή αμέλεια.

Όσοι με τη χάρη του Χριστού βρίσκεσθε κάτω από ζυγό υπακοής, προσέχετε να μην κάνετε τα θελήματα της σαρκός, για να μη βρεθούμε αναπολόγητοι μπροστά στο φοβερό εκείνο βήμα, στο οποίο θα γίνει η ανταμοιβή του καθενός, είτε κανείς έκανε καλό είτε έκανε κακό. Αλίμονο σε μένα τότε, διότι πρόκειται να παρουσιαστώ χωρίς παρρησία· και τι θα κάνω την ώρα της αδυσώπητης ανάγκης; Θα είναι μακάριοι όσοι τότε θα παρουσιασθούν στον Κριτή με παρρησία· αυτοί πρόκειται να λάβουν τον άγιο μισθό από το χέρι του Κυρίου. Αλίμονο όμως σ' αυτούς που θα ντρέπονται τότε για πράξεις ασήμαντες και τιποτένιες.

Ως παράδειγμα αναφέρω· ποια απολογία θα υπάρχει σ' αυτόν που κατακρίνεται για φιλοδοξία ή για αυταρέσκεια ή για παρακοή ή για ανυπακοή ή για γαστριμαργία ή για απερισκεψία ή για πολυλογία ή για υπερηφάνεια ή για αυταρχικότητα ή για θρασύτητα ή για φθόνο ή για φιλονικία ή για οργή ή για κακολογία ή για συκοφαντία; Ποια αιτιολογία θα έχει αυτός που πρόκειται να κατακρι-

8

ΔΙΨΩ
Μηνιαία Περιοδική Έκδοση
Ιδιοκτήτης: Α.Ο. ΓΑΛΗΝΗ
(Ελληνορθόδοξη Κοινωνία Προσώπων ΔΙΨΩ)

Αρ. Φύλλου: 296
Έτος: 230

Εκδότης:
Αντώνιος Ρουμελιώτης
Πρωτοπρεσβύτερος

Συντάσσεται από ομάδα συνεργατών

Υπεύθυνη Δημ. Σχέσεων:
Βασιλική Αθανασοπούλου
Καθηγήτρια Μουσικής

Φωτό: Μαρία Μπουχάγιερ
Έδρα: Πάτρα

Τηλ.: 2610 346687
Δ/νση: Όθωνος Αμαλίας 97

** Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν απόψεις του αρθρογράφου για τις οποίες φέρει ο ίδιος ευθύνη.*

29 Αυγούστου και η Εκκλησία προτείνει την Απότομη της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου. **Αυτή είναι η ημέρα που ο Άγιος Ιωάννης μαρτυράει «υπέρ της αληθείας».** Είναι η μνήμη του. Για αυτό και χαρμοσύνως τον τιμά ο ιερός ναός του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Παραλίας Πατρών κάθε χρόνο τέτοια μέρα. Έτσι και φέτος τελέστηκε η Θεία Λειτουργία με αρτοκλασία όπου κήρυξε το θείο λόγο ο εφημέριος του ναού πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Ρουμελιώτης. Στην ομιλία του τόνισε πως η Εκκλησία σήμερα πενθεί για τον Ιωάννη της και για αυτό καθιερώθηκε αυστηρή νηστεία. Τόνισε πως το μαρτύριο του Αγίου προκλήθηκε από την σαρκική αμαρτία της μοιχείας που διεπράχθη από τον Ηρώδη με την Ηρωδιάδα και πόσο πολύ να απομακρυνόμαστε από αυτές τις σοδομικές αμαρτίες και να θεωρούμε το σώμα ως δώρο Θεού και κατοικητήριο Αγίου Πνεύματος και όχι εργαλείο για τις κάθε είδους αμαρτίες. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας διαβάστηκε ο καθιερωμένος Αγιασμός με τις μεγάλες ευχές των Αγίων Αθανασίου και Κυρίλλου για την αντιμετώπιση των λοιμωδών ασθενειών. Μαζί με τον εφημέριο του ναού λειτούργησαν ο πρωτοπρεσβύτερος π.Παντελής Ζωγράφος και ο π. Κωνσταντίνος Δαραμούσκας.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας **η Χορευτική Ομάδα του Αγίου Ιωάννου** συμμετείχε σε εορταστικό πρόγραμμα του εορτάζοντα Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Προδρόμου και Αγίων Αποστόλων Ζαβλανίου της πόλης μας. Χόρεψαν: α) έναν ιδιότυπο γυναικείο συρτό από την Αρτάκη της Μικράς Ασίας (τέσσερα μάτια δυο καρδιές) β) Συρτό της Μ.Ασίας (Από ξένο τόπο κι απ' αλαργινό) γ) Πολίτικο Χασάπικο δ) Γρήγορο Χασάπικο (Έχε Γεια Παναγιά). Στην ίδια εκδήλωση συμμετείχαν και τα εξής χορευτικά τμήματα: α) Παιδικό τμήμα από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Ζαβλανίου β) Αχαϊκό Εργαστήρι Πολιτισμού και Παράδοσης γ) Χορευτικό Τμήμα Εκπαιδευτηρίων «Αναγέννηση». Στο τέλος της εκδήλωσης χόρεψαν όλα τα τμήματα ενηλίκων έναν καλαματιανό.

Και του χρόνου με την ευλογία του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου!






θεί γι αυτά τα τιποτένια; Ποιο κέρδος ή ποια απόλαυση κερδίζεις μ' αυτά; Και ποια δυσκολία υπάρχει να τα αποφεύγεις;

Γι' αυτό σας παρακαλώ, αδελφοί, κανείς από σας να μην κατακριθεί για κανένα απ' αυτά. Διότι στα βαριά αμαρτήματα, ξέρω καλά ότι προσέχετε, αλλά αυτά, με την ιδέα ότι τάχα είναι ασήμαντα, ο καθένας τα περιφρονεί, νομίζοντας ότι δε θα γίνει εξέταση γι' αυτά. Και όμως με αυτά μα κυριεύει ο διάβολος, διότι κάνει τον καθένα μας να τα περιφρονεί, με την ιδέα ότι τάχα είναι τιποτένια. Λοιπόν φροντίστε να μην κυριεύεσθε απ' αυτά· απεναντίας, φυλάξτε τους εαυτούς σας με κάθε τρόπο, για να δοξασθείτε μαζί με τον Χριστό· διότι σ' αυτόν ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

σεως της Θεοτόκου, το Σώμα της Παναγίας κατά τον ίδιο τρόπο



προτείνοντας το για προσκύνηση στον καθένα χωριστά ο ιερέας το οδήγησε από τον Επιτάφιο στο Ιερό Βήμα. Και του χρόνου να αξιωθούμε να ζήσουμε τέτοιες ιερές στιγμές της ορθόδοξης πίστης μας!